

er vistnok saa, at, naar der bliver anført en Normal- og Maximalafgift i Loven, og det endogsaa temmelig høie Satser, vil det rimeligviis lette de Underhandlinger, der ville blive indledede igjennem Udenrigsministeriet; men der er jo paa den anden Side ikke Udfigt til, at disse Forhandlinger ville krones med Held, og hvorfor da standse den siebliffelige Virksomhed, som man har Haab om kan indtræde? Naar vi saaledes have anført 10 Rd. som den høieste Afgift, der turde paalægges spanske Skibe for det Tilfælde, at man slet ikke vil indrømme os nogen Begunstigelse med Hensyn til Toldsatserne i Spanien, da troe vi, at det vil blive et Beskyttelsesmiddel for danske Skibsredere, et Beskyttelsesmiddel, som i ethvert Tilfælde vil bevirke, at de kunne concurrere med de spanske Skibsredere. Man har meent, at, naar saaledes Handelen kom alene i Spaniernes Hænder, vilde Island være udsat for Mangel af Korntilførsel; men det troer jeg ikke i Virkeligheden vil stille sig saaledes. Det vil i alt Fald gaae saaledes med Handelen, at de spanske Skibe, forudsat, at der ingen Banffeligheder lægges dem iveien med Hensyn til Differentialafgiften, ville føre den Fornødenhedsartikel med sig fra deres eget Land, som de for en billig Priis kunne indkjøbe der, nemlig Salt, og seile op dermed til Island og saa desuden medbringe contante Penge for at faae indkjøbt det fornødne Quantum Jiss til Skibets Ladning. Saaledes vil Forholdet stille sig for Spaniernes Vedkommende. For de danske Rhederes Vedkommende vil det stille sig saaledes, at den Handel, vi hidtil have havt, vil vedblive paa

samme Maade. Man vil finde, at det svarer Regning til de faste Etablissementer at udfiske herfra Kornvarer, Brændeviin og andre Fornødenhedsartikler og enten tage Jiss tilbage hertil eller seile dermed til Spanien. Det kan nok være, at Enkelte, navnlig Engländerne, naar de finde, at det convenerer dem og giver Fordele af sig, fra England ogsaa ville tilføre Kornvarer og Spirituosa, som man der hvert Aar under alle de mig bekjendte Forhold i den senere Tid kan kjøbe ligesaa billigt, som man kan kjøbe det her i Moderlandet, ja mange Gange billigere, og dertil kommer, at man i England kan faae Kornvarerne i saa god en Tilstand, idet de ere oventørrede og underkastede en saa god Behandling, at de ikke let blive bedærvede, hvorimod der herfra mange Gange er udført mindre gode Kornvarer til Island. Dette er et Factum, som vist Ingen vil negte, selv ikke de, der have drevet og drive denne Handel, og derfor troer jeg rigtignok, at Handelen saaledes vil udvikle sig i Islands Favør, naar man blot ikke lægger for mange Hindringer iveien derfor, og ikke i denne Lov, der nu rimeligviis vil udkomme, opstiller Ekstræsler, der gjøre, at Spanierne ikke ville beskæftige sig med denne Handel. Jeg mener altsaa, at, naar ikke Spanierne affræktes fra Handelen, ligesom de andre Lande, der med deres ubillige Toldsatser faa at sige have holdt de danske Rhedere borte fra deres Havne, — naar de faae Visshed om, at de ikke ville blive besværede, saa vil deres Virksomhed vistnok udsolde sig.